

Dosarul nr. 2rac-230/22
2-21137558-01-2rac-23092022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: S. Dimitriu
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Malîi, V. Cotorobai, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

2 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” în proces de insolvabilitate, Irina Selevestru, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” în proces de insolvabilitate împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral, încasarea dobânzii de întârziere pentru neexecutarea obligației pecuniare apărută în baza hotărârii judecătorești definitive și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 15 septembrie 2022, lichidatorul SRL „Master Game”, Selevestru Irina, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor și IP Agenția Servicii Publice”, solicitând să fie constată încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, încasarea de la Ministerul Justiției, prin intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul SRL „Master Game” a următoarelor sume: 400 euro, echivalent în lei moldovenești la cursul oficial al BNM la data executării, drept despăgubire a prejudiciului moral, 115 936.4304 lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru neexecutarea obligațiilor pecuniare, apărute în baza hotărârii judecătorești definitive, a dispune compensarea reclamantei din contul pârâtului cheltuielile suportate pentru acordarea asistenței juridice.

În motivarea acțiunii, s-a invocat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021 a fost admisă cererea înaintată de lichidatorul SRL „Master Game”, Selevestru Irina, cu privire la validarea popririi și încasarea sumei de 1 441 406,12 lei din contul terților popriți – IP „Agenția Servicii Publice” și Ministerul Finanțelor, a fost validată poprirea înființată de SRL „Master Game” (în procedura falimentului simplificat) față de terții popriți IP „Agenția Servicii

Publice” și Ministerul Finanțelor, fiind încasat în mod solidar din contul terților popriți în beneficiul SRL „Master Game” (în procedura falimentului simplificat) datoriată în sumă de 1 441 406,12 lei.

La 11 august 2020 SRL „Master Game” a transmis Ministerului Finanțelor spre executare decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020.

Și, abia la 23 iulie 2021 a fost executată decizia nominalizată de către Serviciul Fiscal de Stat.

Consideră că, la caz sunt în prezența unei încălcări a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, urmând a fi compensate prejudiciile cauzate SRL „Master Game”.

În decursul a 3 luni de zile de la primirea spre executare benevolă a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, la caz până la 12 noiembrie 2020, statul urma să întreprindă orice măsură pentru executarea corespunzătoare a acesteia. Contrar dispozițiilor legale, atât Ministerul Finanțelor, cât și IP „Agenția Serviciilor Publice” nu au realizat acțiunile efective pentru executarea în termenul legal a deciziei, ba din contra, au creat impedimente artificiale pentru aceasta, astfel afectând drepturile SRL „Master Game” și provocând prejudicii în acest sens.

Statul, în persoana terților popriți, a întreprins măsuri în detrimentul creditorului, întrucât prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021, la cererea Ministerului Finanțelor, s-a «corectat eroarea» din decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021 după cum urmează: în loc de ”se încasează în mod solidar din contul terților popriți, IP „Agenția Servicii Publice” și Ministerul Finanțelor în beneficiul SRL „Master Game” se va citi ”se restituie din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul SRL „Master Game”.

Consideră important faptul că, prin solicitarea respectivei corectări, Ministerul Finanțelor a urmărit de fapt un alt scop, scopul pe care nici instanța și nici creditorul nu ar fi putut să-l prevadă, terțul poprit urmărind eliberarea sa de la asumarea obligației stabilite în baza unui act judecătorec irevocabil, a tănuțit că, potrivit anumitor reguli interne, o astfel de «corectare» va duce inevitabil la modificarea modalității de executare stabilită prin dispozitiv, or, titlul executoriu a fost transmis spre executare Serviciului Fiscal de Stat, care nu are competență de a executa documentele executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național, potrivit art. 68 alin. (1) din Legea nr. 181/2014, ci este un organ de stat ce adoptă propriile ei decizii, în limita legislației fiscale, pe marginea exclusiv a obligațiilor fiscale și, ca urmare, deși în final a executat decizia nominalizată, totuși a reținut arbitrar sumele validate potrivit tabelului definitiv al creanțelor, contrar dispozițiilor art.150 alin.(5) din Legea insolvenței, stingând creanța proprie față de debitor.

În ceea ce privește satisfacția echitabilă, la capitolul determinării cuantumului prejudiciului cauzat, consideră că urmează a fi luată ca bază opinia Curții Supreme de Justiție pe această categorie de cauze, ce rezultă din aplicarea corectă și uniformă a Legii nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

În privința compensării prejudiciului moral, specifică concluziile Curții Supreme de Justiție și anume: analizând jurisprudența CEDO în cazurile de

neexecutare, putem constata că mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat este de aproximativ de 600 euro pentru 12 luni de întârziere (300 euro pentru fiecare perioadă următoare de 6 luni de întârziere).

Având în vedere că termenul stabilit pentru executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020 a expirat la data de 12 noiembrie 2020, perioada de întârziere constituie 8 luni.

Prin urmare, cuantumul prejudiciul moral este estimat la 400.

Cu referire la compensarea dobânzii de întârziere, partea reclamantă își fundamentează raționamentul pe prevederile de la art. 942 alin. (1) și (2), art. 874 alin. (1) și (2) din Codul civil, susținând că, de la expirarea celor trei luni pentru executarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021 până la data plății efective, urmează să fie achitată o dobândă la suma încasată prin Decizia respectivă.

A relatat că, pentru perioada 13 noiembrie 2020 – 23 iulie 2021, dobânda de întârziere pentru suma datorată constituie 115 936,4304 lei.

Prin hotărârea din 24 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Master Game” în proces de insolvență împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor și IP „Agenția Servicii Publice”, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral, încasarea dobânzii de întârziere pentru neexecutarea obligației pecuniare apărută în baza hotărârii judecătorești definitive și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 28 februarie 2022, avocatul Denis Grecu, acționând în interesele SRL „Master Game”, a declarat cerere de apel împotriva hotărârii, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Prin decizia din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Denis Grecu în interesele SRL „Master Game” și s-a menținut hotărârea din 24 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că soluția primei instanțe este una întemeiată și legală.

La 13 septembrie 2022, lichidatorul SRL „Master Game” în proces de insolvență, Irina Selevestru, a declarat recurs împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care să fie admisă acțiunea.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (1) și alin. (2) lit. a), c) din Codul de procedură civilă.

Astfel, consideră că la judecarea cauzei în fond și în ordinea de apel, instanțele de judecată de fapt au ignorat esența problemei abordate în speță, au interpretat eronat prevederile legale pertinente, prin prisma circumstanțelor relevante, motiv pentru care afirmăm că recurenta a rămas neauzită.

La fel, a susținut că, odată ce instanțele au cercetat formal evenimentele transmise spre executare a actului judecătorec irevocabil pronunțat în favoarea SRL „Mașter Game” în procedura falimentului și perioada executării acestuia, fără a fi elucidate motivele neexecutării acestuia în termen legal, este evident că acestea au trecut cu vederea esența litigiului și cauza sesizării justiției de către recurentă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentului la 13 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.56), iar recursul a fost depus la această dată, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată pentru cunoștință intimaților la 23 septembrie 2022, însă până la data examinării admisibilității recursului, referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în

cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de lichidatorul SRL „Master Game” în proces de insolvență, Irina Selevestru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” în proces de insolvență, Irina Selevestru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh